



Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 6 Δεκεμβρίου 2022
(OR. en)

15216/22

Διοργανικός φάκελος:
2022/0376 (NLE)

VISA 186
MIGR 372
RELEX 1592
COAFR 347
COMIX 554

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με την εφαρμογή
αυξημένου τέλους θεώρησης όσον αφορά την Γκάμπια

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2022/... ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

σχετικά με την εφαρμογή αυξημένου τέλους θεώρησης όσον αφορά την Γκάμπια

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)¹ και ιδίως το άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

¹ ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί τακτικά τη συνεργασία των τρίτων χωρών για την επανεισδοχή. Βάσει της αξιολόγησης που διεξάγεται δυνάμει της εν λόγω διάταξης, η συνεργασία με την Γκάμπια για την επανεισδοχή κρίθηκε ανεπαρκής. Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των προσπαθειών που έχουν καταβληθεί για τη βελτίωση του επιπέδου της συνεργασίας και, αφετέρου, των συνολικών σχέσεων της Ένωσης με την Γκάμπια, κρίθηκε ότι η συνεργασία της Γκάμπιας με την Ένωση σε θέματα επανεισδοχής δεν ήταν επαρκής και, ως εκ τούτου, ήταν αναγκαία η ανάληψη δράσης από την Ένωση.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009, στις 7 Οκτωβρίου 2021 εκδόθηκε η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1781 του Συμβουλίου¹, με την οποία αναστάλη προσωρινά η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 όσον αφορά ορισμένους υπηκόους της Γκάμπιας.

¹ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1781 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2021, για την αναστολή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την Γκάμπια (ΕΕ L 360 της 11.10.2021, σ. 124).

- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009, η Επιτροπή έχει αξιολογήσει συνεχώς τη συνεργασία με την Γκάμπια σε θέματα επανεισδοχής μετά την έναρξη ισχύος της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2021/1781. Από την αξιολόγηση προκύπτει ότι δεν έχουν σημειωθεί σημαντικές βελτιώσεις, καθώς η συνεργασία για την εξακρίβωση ταυτότητας και την επιστροφή εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση, το χρονοδιάγραμμα που καθορίστηκε από τη ρύθμιση επανεισδοχής ΕΕ-Γκάμπιας δεν τηρήθηκε και το μορατόριουμ για τις επιστροφές μέσω ναυλωμένων πτήσεων —που θεσπίστηκε μονομερώς από την Γκάμπια— παρέμεινε σε ισχύ έως τον Μάρτιο του 2022. Παρότι σημειώθηκαν ορισμένες περιορισμένες εξελίξεις, ιδίως η έκδοση τριών αδειών προσγείωσης για επιχειρήσεις επιστροφής που πραγματοποιήθηκαν μετά την αναστολή του μορατόριουμ που θέσπισε η Γκάμπια, η συνεργασία για την επανεισδοχή παραμένει ανεπαρκής και απαιτούνται ακόμη ουσιαστικές και διαρκείς βελτιώσεις.
- (4) Η αξιολόγηση της Επιτροπής είναι ότι, παρά τα μέτρα που θεσπίστηκαν με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1781, η συνεργασία της Γκάμπιας με την Ένωση σε θέματα επανεισδοχής εξακολουθεί να είναι ανεπαρκής και, ως εκ τούτου, απαιτείται περαιτέρω δράση, χωρίς να επηρεάζεται η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1781.
- (5) Η σταδιακή εφαρμογή υψηλότερου τέλους θεώρησης στους υπηκόους της Γκάμπιας θα πρέπει να στείλει σαφές μήνυμα στις αρχές της Γκάμπιας σχετικά με την ανάγκη ανάληψης των απαραίτητων δράσεων για τη βελτίωση της συνεργασίας στον τομέα της επανεισδοχής.

- (6) Συνεπώς, θα πρέπει να εφαρμοστεί τέλος θεώρησης ύψους 120 EUR, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009, στους υπηκόους της Γκάμπιας που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, το εν λόγω τέλος δεν αφορά παιδιά ηλικίας κάτω των 12 ετών. Ούτε θα πρέπει να εφαρμόζεται σε αιτούντες για τους οποίους ισχύει απαλλαγή από το τέλος θεώρησης ή μείωση αυτού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 810/2009.
- (7) Η παρούσα απόφαση δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², η οποία επεκτείνει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας στα μέλη της οικογένειας, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, όταν πηγαίνουν να συναντήσουν ή συνοδεύουν πολίτη της Ένωσης. Συνεπώς, η παρούσα απόφαση δεν πρέπει να εφαρμόζεται ούτε στα μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης έναντι του οποίου εφαρμόζεται η οδηγία 2004/38/ΕΚ, ούτε στα μέλη της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που απολαμβάνει ισοδύναμο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας με εκείνο των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και τρίτης χώρας

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (κωδικοποίηση) (ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 39).

² Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση δεν θα πρέπει να θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του διεθνούς δικαίου, μεταξύ άλλων ως χωρών που φιλοξενούν διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς ή διεθνείς διασκέψεις που έχουν συγκληθεί από τα Ηνωμένα Έθνη ή άλλους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς που φιλοξενούνται στα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή του αυξημένου τέλους θεώρησης δεν θα πρέπει να ισχύει για τους υπηκόους της Γκάμπιας που υποβάλλουν αίτηση θεώρησης, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για τα κράτη μέλη προκειμένου να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που υπέχουν ως χώρες που φιλοξενούν τέτοιους οργανισμούς ή διασκέψεις.
- (9) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας απόφασης, αν θα την εφαρμόσει στο εθνικό της δίκαιο.
- (10) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου¹. ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

¹ Απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

- (11) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας συναφθείσας από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν¹, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/EK του Συμβουλίου².
- (12) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν³, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/EK σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/EK του Συμβουλίου⁴.

¹ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

² Απόφαση 1999/437/EK του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

³ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁴ Απόφαση 2008/146/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

- (13) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν¹, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου².
- (14) Η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή που με άλλον τρόπο σχετίζεται με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011, αντίστοιχα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

¹ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

² Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται στους υπηκόους της Γκάμπιας οι οποίοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806.
2. Η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους της Γκάμπιας που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης βάσει του άρθρου 4 ή 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806.
3. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει τη δυνατότητα απαλλαγής από το ποσό του τέλους θεώρησης ή μείωσής του που επιβάλλεται σε μεμονωμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009.
4. Η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους της Γκάμπιας που υποβάλλουν αίτηση θεώρησης και είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης έναντι του οποίου εφαρμόζεται η οδηγία 2004/38/ΕΚ ή μέλη της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που απολαμβάνει ισοδύναμο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας με εκείνο των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και τρίτης χώρας.
5. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των περιπτώσεων κατά τις οποίες ένα κράτος μέλος δεσμεύεται από υποχρέωση διεθνούς δικαίου, τουτέστιν:
 - α) ως χώρα η οποία φιλοξενεί διεθνή διακυβερνητικό οργανισμό,

- β) ως χώρα η οποία φιλοξενεί διεθνή διάσκεψη που έχει συγκληθεί από τα Ηνωμένα Έθνη ή άλλους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς που φιλοξενούνται από κράτος μέλος ή διεξάγεται υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών ή των εν λόγω άλλων διεθνών διακυβερνητικών οργανισμών,
 - γ) βάσει πολυμερούς συμφωνίας περί παροχής προνομίων και ασυλιών ή
 - δ) δυνάμει της Συνθήκης Συνδιαλλαγής του 1929 (Σύμφωνο του Λατερανού) που συνάφθηκε μεταξύ της Αγίας Έδρας (Κράτους της Πόλης του Βατικανού) και της Ιταλίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία.
6. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει τα μέτρα που προβλέπονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2021/1781 και εφαρμόζονται σύμφωνα με αυτήν.

Άρθρο 2

Εφαρμογή τέλους θεώρησης

Οι υπήκοοι της Γκάμπιας που υποβάλλουν αίτηση θεώρησης καταβάλλουν τέλος θεώρησης ύψους 120 EUR.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της κοινοποίησής της.

Άρθρο 4
Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου, στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, στην Τσεχική Δημοκρατία, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στη Δημοκρατία της Εσθονίας, στην Ελληνική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Κροατίας, στην Ιταλική Δημοκρατία, στην Κυπριακή Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Λετονίας, στη Δημοκρατία της Λιθουανίας, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στην Ουγγαρία, στη Δημοκρατία της Μάλτας, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Δημοκρατία της Αυστρίας, στη Δημοκρατία της Πολωνίας, στην Πορτογαλική Δημοκρατία, στη Ρουμανία, στη Δημοκρατία της Σλοβενίας, στη Σλοβακική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Φινλανδίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας.

...,

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος
